

U SPOMEN
akademika Branimira Gušića

Branimira Gušića

Zagreb 6. 4. 1901 — Zagreb 6. 7. 1975.

Sredinom ljeta ove godine nestao je zauvijek iz naše sredine akademik, znanstvenik, istraživač, liječnik, profesor otorinolaringologije na Medicinskom fakultetu u Zagrebu, poznati društveni i kulturni radnik i istraživač Dinarida, član uredništva Senjskog zbornika, dr. Branimir Gušić. Njegov svestrano angažirani duh uz nevjerojatnu radnu dinamiku djelovao je među nama više od pola stoljeća i s pravom zaslužio da ga smatramo enciklopedistom široka formata.

Osobito ga poznamo i cijenimo kao pasioniranog velebitskog istraživača. Prvi put je ušao u ovu planinu prije ravno pola stoljeća i ona ga je tako fascinirala svojom ljepotom i zaokupila mu istraživački duh, da joj je ostao vjeran do svoje smrti. Već je kao 25-godišnji mladić objavio u »Hrvatskom planinaru« prvi vodič po ovoj našoj najljepšoj planini. (Duž sjevernoga i srednjeg Velebita, 1926, 71), a prije smrti napisao je i posljednji članak o Velebitu, povijesnu studiju o okolici manastira Krupe među obroncima južnog Velebita (u Matasovićevoj spomenici).

U tom rasponu od pola stoljeća bio je bezbroj puta na Velebitu i na njegovim obroncima, pješačio s fotoaparatom i notesom u ruci, istraživao floru, povijesne spomenike, gospodarske i zdravstvene prilike i — recimo slobodno! — uživao u ljepotama i blagodatima što ih priroda pruža. Takva emotivna angažiranost dala je i izvanredne rezultate. Nećemo ovdje nizati biografske podatke ni bibliografiju njegovih radova o Velebitu i Primorju, ali ćemo reći da je svoju strast za Velebitom prenio na mnoge od nas i spomenut ćemo da je njegovo da se Rožanski i Hajdučki kukovi proglašaju prirodnim rezervatom urodilo plodom. Nemoguće je u nekoliko redaka prikazati kakve je sve vrijedne plodove dala neobična ličnost Gušićeva, ličnost u kojoj je istodobno živio znanstvenik prirodoslovac i znanstvenik humanist (diplomirao je na Medicinskom, a doktorirao na Filozofskom fakultetu u Zagrebu), ali o tome svjedoče nebrojena priznanja i počasti, među ostalima — nagrada AVNOJ-a. Profesora Gušića nećemo više susretati na velebitskim stazama, ali uspomena na nj živi u djelima što ih je stvorio u srcima onih koji su ga poznavali.

Dr. Željko Poljak